

принадлѣжатъ, сѣ твърде сѣмнителни. Расписътъ говори, че Авитохоль е живѣлъ 300 години, а Ирникъ 108. Първиятъ са отзивава съ подражание на библията; а вториятъ едвамъ ли не е отразилъ въ себѣ си въ скръщенна форма смутно въспоминание за остготскиятъ Ерманарикъ, който нѣкога си е господарувалъ надъ народите въ южна Россия, и това е още по-за вѣрване, защото Ерманарикъ, спорѣдъ думите на Иорнанда, е умрѣлъ на сто и десетъ-годишенъ възрастъ.

Но да са обхрнемъ и камъ готите. За оние, които обичатъ да искараватъ старо-руските и старо-българските имена изъ чуждите езици, азъ предлагамъ единъ рѣдъ отъ готски имена изъ книгата на Иорнанда: Галмалъ, Изерна, Унилтъ, А-талъ (безъ малко не Атель, т. е. Атила), Ансила, Мекка, Книва, Респа, Ведуко и др. Нека означенните любители са потрудатъ да ми обяснатъ тие имена изъ нѣмскиятъ езикъ или да ми намѣратъ такива сѣщо имена у другите германски народи. А ако тие не сѣ въ сѣстояние да направатъ нито едното, нито другото, то по тѣхвата логика би трѣбало да са обяви, че готскиятъ народъ не принадлежи на нѣмската група.

При числото на българските княжески имена ние можеме да присъединимъ и оние, които срѣщаме въ историята на хунните-кутургурите и утургурите, каквито сѣ *Синнио*, *Зеберганъ* и *Сандилъ*, които никакъ не принадлежатъ въ числото на чисто-хуннските имена. Първото отъ тие имена ни напомня умалителната форма *Синко* въ Игоревътъ договоръ. Заберганъ или не-